

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ตรวจสอบตัวลูกเองและดูว่าลูกมีการจดจำระลึกถึงพอยาวนานเพียงไร เพราะมีผลกำไรในการจดจำระลึกถึงและการสูญเสียในการลืม

คำถาม: ในโลกของดวงวิญญาณบาปนี้ อะไรที่เป็นไปไม่ได้อย่างแท้จริงและเพราะเหตุใด?

คำตอบ: ที่นี้เป็นไปไม่ได้อย่างแท้จริงที่จะมีใครพูดว่าเขาคือดวงวิญญาณบุญ เพราะโลกเองนั้นเป็นโลกยุคเหล็กและทาโม ประธาน การกระทำที่มนุษย์คิดว่าเป็นการกระทำที่เป็นบุญนั้นคือการกระทำที่เป็นบาปอย่างแท้จริง เพราะทุกการกระทำที่พวกเขาทำตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกิเลสอย่างใดอย่างหนึ่ง

โอมชานติ ลูกๆ ได้เข้าใจว่าลูกคือลูกๆ ของบราห์มา และเป็นบราห์มากุมารและกุมารี และภายหลังลูกก็กำลังจะกลายเป็นเทพเพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้อื่นไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ บราห์มากุมารและกุมารีเข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาการศึกษาที่ไม่ใช่ติดจำกัด ลูกกำลังศึกษาการศึกษาของ 84 ชาติเกิดและการศึกษาของวงจรโลกด้วยเช่นกัน และลูกยังได้รับคำสอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ อย่างแน่นอนที่ลูกๆ จดจำพอเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ถ้ามหัวใจของลูกเอง: ฉันกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพออย่างแท้จริงหรือมายาวนานนำสติปัญญาของฉันไปที่ใดอื่น พอได้พูดว่า: จดจำพอผู้เดียวเท่านั้น เพื่อที่บาปของลูกจะถูกตัดทิ้ง ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องถามตนเอง: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาปใหม่? หรือสติปัญญาของฉันไปที่ใดอื่น? ควรจะมีสำนึกนั้น ตรวจสอบสภาพจิตของลูกและถามตัวลูกเองว่า: เป็นเวลายาวนานเพียงไรที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพอ? และเป็นเวลายาวนานเพียงไรที่สติปัญญาของลูกได้ไปสู่ทิศทางอื่น? ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องเก็บบัญชีของกำไรและขาดทุนของลูก หากลูกได้สร้างนิสัยของการทำสิ่งนั้น, ลูกก็สามารถมีการจดจำระลึกถึงขณะที่ลูกเฝ้าแต่เขียนลงไปด้วยเช่นกัน ทุกคนนั้นก็เก็บไดอารี่ไว้ในกระเป๋าของเขา ไดอารี่ที่นักธุรกิจทั้งหมดมีนั้นไม่ใช่ติดจำกัด ไดอารี่ของลูกนั้นไม่ใช่ติดจำกัด ดังนั้นลูกต้องจดบันทึกของลูก คำสั่งของพ่อก็คือ: ทำธุรกิจของลูกและทุกสิ่งอื่นแต่หาเวลาที่จะจดจำพอ ตรวจสอบบัญชีของลูกและเฝ้าแต่เพิ่มพูนผลกำไรของลูก, อย่าได้เข้าไปสู่การขาดทุน ลูกมีการบราและดังนั้นจึงมีผลกำไรใน 1 วินาทีและการขาดทุนในวินาทีถัดไป ลูกสามารถที่จะค้นหาได้อย่างเร็วมากกว่าลูกนั้นมีกำไรหรือขาดทุน ลูกคือนักธุรกิจใช่หรือไม่? แทบจะไม่มีใครสามารถที่จะทำธุรกิจนี้ มีผลกำไรในการจดจำระลึกถึงและการขาดทุนในการลืม ลูกต้องตรวจสอบตนเองสำหรับสิ่งนี้ ผู้ที่กำลังจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงก็จะใส่ใจว่าพวกเขาได้อยู่ในสภาพของการลืมนานเพียงไร ลูกๆ เข้าใจว่า: ผู้เดียวนี้คือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ตั้งแต่เดิมแล้วพวกเราคือดวงวิญญาณ พวกเราลงมาที่นี่จากบ้านของเรา พวกเรานำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของเรา ร่างนั้นสูญสลายและดวงวิญญาณนั้นคงอยู่ตลอดไป สันสการ์ของเราที่อยู่ในพวกเราดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน บาบาสาม: โอ ดวงวิญญาณ, จงจดจำ ลูกนั้นได้เคยทำการกระทำที่ผิดๆ โดมาตั้งแต่วัยเด็กของชาติเกิดในปัจจุบันของลูกใหม่? ลูกสามารถที่จะจดจำสิ่งที่ลูกเคยทำมาตั้งแต่เมื่อลูกอายุ 3-4 ขวบว่าลูกได้ใช้วัยเด็กของลูกไปอย่างไรและลูกได้ทำสิ่งใดลงไป พยายามและระลึกว่าสำนึกของลูกก็ถูกร่อนลูกอยู่ภายในเกี่ยวกับสิ่งใดใหม่? ไม่ได้มีการทำกรรมที่เป็นบาปใดในยุคทอง, ดังนั้นเรื่องของการร้องขอจึงไม่ได้เกิดขึ้นที่นั่น ที่นี้บาปนั้นก็เฝ้าแต่เกิดขึ้น การกระทำที่มนุษย์คิดว่าเป็นบุญนั้นแท้จริงแล้วเป็นบาปด้วยเช่นกัน นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป ปฏิสัมพันธ์ของลูกก็เป็นไปกับดวงวิญญาณบาปด้วย ดวงวิญญาณบุญนั้นไม่ได้มีชีวิตอยู่ที่นี่ ในโลกของดวงวิญญาณบุญก็ไม่ได้มีดวงวิญญาณบาปใดเลย ในโลกของดวงวิญญาณบาปไม่สามารถจะมีดวงวิญญาณบุญใดเลย ผู้ที่ผู้คนก้มลงแทบเท้าของพวกเขานั้นก็ไม่ใช่ดวงวิญญาณบุญเช่นกัน นี่คือยุคเหล็กที่ทาโมประธาน เป็นไปไม่ได้ที่จะมีดวงวิญญาณบุญที่นี่ ในการที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ, ลูกๆ ดวงวิญญาณก็เรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าหากใครบางคนได้ให้ทานเงินทองอย่างมากมายหรือทำกรรมที่เป็นบุญ เช่น การสร้างธรรมศาลา ฯลฯ เขาคือดวงวิญญาณบุญ, ไม่เลยสำหรับการทำพิธีแต่งงานนั้นก็ไม่ใช่การทำกรรมที่เป็นบุญ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ นี่คืออาณาจักรของราวัน; มันคือโลกที่เป็นเช่นปีศาจของดวงวิญญาณบาป ไม่มีใครนอกจากลูกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ราวันนั้นเคยมีชีวิตอยู่ แต่ไม่มีใครตระหนักรู้จักเขา มีสัญลักษณ์ของชีวิตด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครตระหนักรู้จักท่านด้วย พวกเขาได้สร้างสิ่งกัมขนาดใหญ่ ฯลฯ แต่กระนั้นพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม ท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เหตุนี้เองพอจึงได้พูดว่า: ท่านมาเมื่อไหร่ก็ตามที่มีการประณามศาสนา ชีพบาปผู้เป็นพ่อ ผู้ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกลูกนั้นก็ถูกประณามในบาร์ต ด้วยการทำตามการกำหนดของมนุษย์, ลูกก็ได้ประณามท่านอย่างมาก มีหนังสือเกี่ยวกับการกำหนดของมนุษย์และการกำหนดของพระเจ้า เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งนี้และลูกอธิบายแก่ผู้อื่นว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพด้วยการทำตามศรัทธาได้อย่างไร ด้วยการทำตามการกำหนดของราวันลูกก็ได้กลายเป็นมนุษย์ที่เป็นเช่นปีศาจ การกำหนดของมนุษย์นั้นก็เรียกว่าเป็นการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้คนนั้นก็เฝ้าแต่ทำกรรมที่เป็นเช่น

ปีศาจ สิ่งหลักที่พวกเขาพูดก็คือพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านนั้นอวตารเข้ามาในปลาและจะแช่ ดังนั้นพวกเขาจึงได้กลายเป็นผู้ที่เป็นเช่นปีศาจและสกปรกอย่างยิ่ง ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่ได้ถือกำเนิดในปลาหรือจะแช่ ลูกเข้ามาในร่างมนุษย์เท่านั้น เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกไม่ได้กลายเป็นปลาหรือจะแช่ และลูกก็ไม่ได้ใช้ 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ที่แตกต่างกัน เวลานั้นลูกกำลังได้รับครีမ်ของพ่อ ลูกๆ , ลูกใช้ 84 ชาติเกิด 84 จาก 8.4 ล้านนั้นเป็นกัปเปอร์เซ็นต์ มีความหลอกลวง ความหลอกลวงอย่างสมบูรณ์และไม่มีสิ่งจะแม้เพียงน้อยนิดในสิ่งที่พวกเขาพูด ลูกต้องเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ด้วย จงมองดูสภาพของบาร์ต บาร์ตที่เคยเป็นสวรรค์นั้นก็เรียกได้ว่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะด้วย ครึ่งหนึ่งของวงจรมีอาณาจักรของรามและครึ่งหนึ่งของวงจรมีอาณาจักรของราวัน อาณาจักรของราวันนั้นก็เรียกว่าเป็นชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจด้วยเช่นกัน คำพูดเหล่านั้นก็รุนแรงอย่างยิ่ง ครึ่งหนึ่งของวงจรมีอาณาจักรของเหล่าเทพได้ดำเนินมา พ่อได้อธิบายแล้วว่ามัลลิกษมีและนารายณ์ที่หนึ่ง, ลักษมีและนารายณ์ที่สอง และลักษมีและนารายณ์ที่สาม เช่นที่พวกเขาได้มีเอตเวิร์ดที่หนึ่งและที่สอง มีรุ่นที่หนึ่งและแล้วก็ป็นรุ่นที่สอง นี่คือนหนทางที่สิ่งนั้นดำเนินไป ก่อนอื่นลูกก็มีอาณาจักรสุริยวงศ์และแล้วก็จันทราวาศด้วยเช่นกัน พ่อได้มาและอธิบายความลับของละครอย่างชัดเจนมาก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์ของลูก มีบางบรรทัดในคัมภีร์ แต่ผู้ที่ได้สร้างคัมภีร์ก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใด เมื่อบาบาได้ไปที่พาราณสี, ท่านก็ไม่ได้ชอบโลกนี้ ท่านจะนั่งลงและวาดเส้นบนกำแพง พ่อตั้งใจให้ฉันทำทั้งหมดนั้น ในเวลานั้นฉันเป็นเด็กและก็ไม่ได้มีความเข้าใจที่สมบูรณ์ มีเพียงความรู้สึกว่ามีใครบางคนที่กำลังทำให้พ่อทำทั้งหมดนั้น เมื่อพ่อได้นิมิตของการทำลายล้างก็มีความสุขอยู่ภายในด้วยเช่นกัน ในเวลากลางคืน,เมื่อเพื่อนอน พ่อก็รู้สึกราวกับว่ากำลังโยนบิน อย่างไรก็ตามพ่อไม่ได้เข้าใจสิ่งใด พ่อเพียงแค่เคยวาดเส้นต่างๆ พ่อรู้สึกว่ามีพลังบางอย่างได้เข้ามาในพ่อ พ่อรู้สึกประหลาดใจ ก่อนหน้านั้นพ่อเคยทำธุรกิจ ฯลฯ แต่แล้วสิ่งที่ได้เกิดขึ้นก็คือพ่อจะมองดูที่บางคน จากนั้นพวกเขา ก็จะเข้ามาอย่างรวดเร็ว พ่อเคยถามว่า อะไรกำลังเกิดขึ้น? ดวงตาของใครก็ตามที่พ่อมองดูนั้นก็จะเป็นปิดลง เมื่อถามผู้คนเหล่านั้นว่า: พวกเขาเห็นอะไร พวกเขาจะตอบว่า: พวกเขาได้เห็นดินแดนสีขาวดีหรือพวกเขาได้เห็นลักษณะ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจด้วย เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ละทิ้งทุกสิ่ง และไปที่พาราณสีเพื่อที่จะพยายามและทำความเข้าใจ พ่อเคยนั่งที่นั่นตลอดทั้งวัน พ่อนั้นก็เขียนกำแพงด้วยดินสอและไม่ได้ทำธุรกิจอื่น พ่อคือทารกเล็ก ๆ เมื่อพ่อได้เห็นสิ่งต่างๆ เหล่านั้น พ่อก็รู้สึกว่าการที่จะทำธุรกิจได้นั้น พ่อต้องละทิ้งธุรกิจของพ่อ ฯลฯ พ่อเป็นสุขที่กำลังจะจากงานที่เป็นลานั้น เป็นอาณาจักรของราวัน หัวของลานั้นก็ได้แสดงไว้ให้กับราวัน ดังนั้นพ่อจึงคิดว่ามันไม่ใช่อาณาจักรแต่เป็นงานที่เป็นเหมือนกับลา ลาคลุกฝุ่นครั้งแล้วครั้งเล่าและเฝ้าแต่ทำให้เสื้อผ้าที่สะอาดของคนซักผ้าเสียหาย พ่อก็ถามด้วยเช่นกันว่า: ลูกเคยเป็นอะไร? เวลานั้นลูกได้ไปถึงสภาพใด? เพียงพ่อเท่านั้นที่นั่นที่นั่นและอธิบายสิ่งนี้ ดาด้านี้ก็อธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ทั้งสองเฝ้าแต่อธิบายในวิธีนี้ ลูก ๆ ผู้ที่สามารถจะอธิบายความรู้ได้อย่างดีมากที่สุดก็เรียกว่าเป็นผู้ที่ชาญฉลาด ลูกทั้งหมดตามลำดับกันไป ลูก ๆ ก็อธิบายด้วยเช่นกันว่ากำลังมีการก่อตั้งอาณาจักรขึ้นมา และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ทุกคนจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ตามลำดับกันไป ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของเขาวงจรถ่วงแล้วจรถ่วงแล้ว ไม่ใช่ทุกคนจะได้รับความรู้ที่ทัดเทียมกัน การก่อตั้งนี้มหัศจรรย์ ผู้อื่นไม่ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้าง ยกตัวอย่างเช่น เมื่อศาสนาซิกข์ได้มีการก่อตั้งขึ้นมา ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์คือ ผู้ที่เข้ามา และหลังจากนั้นก็ได้มีการก่อตั้งศาสนาซิกข์ ใครเป็นหัวหน้าของพวกเขาคือ? กูรูนาถ เขาได้มาและหลังจากนั้นเขาจับ (คัมภีร์ซิกข์) จึงถูกสร้างขึ้นมา ในตอนเริ่มต้นดวงวิญญาณนั้นใหม่ เพราะพวกเขาบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ก็เรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าสูงสุด เพราะพวกเขาก่อตั้งศาสนา พวกเขาจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่และสาวกของพวกเขาจะมาตามลำดับกันไปหลังจากที่เขาลงมา เมื่อ 500 ปีที่แล้ว,ดวงวิญญาณใหม่ได้มาและก่อตั้งศาสนาซิกข์ จะมีคัมภีร์ภรณ์ที่ในเวลานั้นได้อย่างไร? สุขุมณี (บทสวดแห่งสันติภาพ) และแจบซาเฮ็บ ฯลฯ นั้นต้องมีการเขียนขึ้นมากมายหลังจาก พวกเขาได้สอนอะไร? เมื่อพวกเขามีความกระตือรือร้น, พวกเขาก็นั่งลงและยกย่องพ่อ แต่ตำรา ฯลฯ ของพวกเขาได้มีการเขียนขึ้นมากมายหลังจากเมื่อจำนวนของพวกเขาเพิ่มขึ้นมาอย่างมากมาย เพราะลูกก็ต้องการให้ผู้คนอ่าน คัมภีร์เหล่านั้นด้วยเช่นกัน คัมภีร์ของทุกศาสนาได้มีการสร้างขึ้นหลังจากที่ได้มีการก่อตั้งศาสนา ได้มีการอ่านคัมภีร์หลังจากที่หนทางของบักตีได้เริ่มขึ้น ความรู้ที่นั่นเป็นสิ่งที่ต้องการในตอนเริ่มต้น ดวงวิญญาณนั้นสาโทประธาน และแล้วพวกเขาก็ได้กลับมาสาโทราโจและทาโม เพียงแต่หลังจากที่ได้มีการขยายตัวอย่างมากมายเท่านั้นจึงมีการยกย่องศาสนาและได้มีการสร้างคัมภีร์ของศาสนา นั้น ไม่เช่นนั้นแล้วการขยายตัวจะเกิดขึ้นได้อย่างไร พวกเขาต้องกลายเป็นสาวก ดวงวิญญาณของศาสนาซิกข์ต้องมาและตามลงมา ต้องอาศัยเวลาอย่างมากสำหรับสิ่งนั้น ดวงวิญญาณใหม่ที่มาก็ไม่ได้มีประสบการณ์ของความทุกข์ กฎนั้นไม่ได้ยินยอมให้เป็นเช่นนั้น เพียงแต่หลังจากที่ดวงวิญญาณไปจากสู่สภาพสาโทประธานของเขาเข้าไปสู่สภาพสาโท ราโจ และทาโมของเขาเท่านั้นที่พวก

เรามีประสบการณ์ของความทุกข์ นี่คือกฎ ที่พวกเขาได้ปะปนสิ่งต่าง ๆ มีขุมขุมของราวันและขุมขุมของรามด้วยเช่นกัน แต่กระนั้นลูกก็ยังไม่ได้กลับมาสมบูรณ์ เมื่อลูกได้กลับมาสมบูรณ์ ลูกก็จะจากร่างไป ไม่ได้มีความทุกข์ใด ๆ สำหรับผู้ที่อยู่ในสภาพที่อยู่นิ่งอย่างถาวรพวกเขาไม่สามารถที่จะอยู่ในโลกที่สับสนนี้ได้ พวกเขาจะต้องจากไป ผู้ที่คงอยู่ก็จะไม่ได้กลับมาอยู่เหนืออย่างถาวร ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถจะกลับมาอยู่เหนืออย่างถาวรได้ในเวลาเดียวกัน แม้แต่เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นบางคนนั้นก็จะมีหลงเหลืออยู่ การทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่ได้เกิดขึ้น ได้มีการร้องเพลงว่า: “เมื่อรามจากไป ราวันก็จากไปด้วย” ครอบครัวของราวันนั้นใหญ่โต ครอบครัวของลูกเป็นครอบครัวเล็ก ๆ มีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน ในความเป็นจริงครอบครัวของลูกควรจะเป็นใหญ่ที่สุด เพราะศาสนาเทพคือศาสนาแรก ในเวลานี้พวกเขาทั้งหมดนั้นก็ปะปนกัน และมากมายก็ได้กลายเป็นคริสต์เตียนเมื่อไหร่ก็ตามที่ผู้คนเห็นว่ามีความสุขและได้สถานภาพ พวกเขา ก็จะเป็นของศาสนานั้น เมื่อใดก็ตามที่สันตปาปามา, ผู้คนมากมายก็ได้กลายเป็นคริสต์เตียน และแล้วก็มี การขยายตัวอย่างมาก ในยุคทองมีบุตรชายหนึ่งคนและบุตรสาวหนึ่งคนเท่านั้น ไม่มีศาสนาอื่นใดขยายตัวในวิธีนั้น ในเวลานี้จึงมองดู ชาวคริสต์เตียนนั้นเข้มแข็งที่สุด ผู้ที่ได้ให้กำเนิดลูก ๆ จำนวนมากมายก็ได้รับรางวัล, เพราะพวกเขาต้องการมนุษย์ผู้ที่สามารถจะเป็นประโยชน์สำหรับกองทัพและกองทหาร พวกเขาทั้งหมดคือคริสต์เตียน รัสเซียและอเมริกาทั้งหมดคือคริสต์เตียน มีเรื่องราวเกี่ยวกับลิงสองตัวที่รบรากันและแมวกก็ได้กินเนย สิ่งนี้อยู่ในละครด้วย ก่อนหน้านั้นชาวฮินดูและชาวมุสลิมเคยอยู่ด้วยกัน ในเวลาของการแบ่งแยกดินแดน ประเทศปากีสถานที่แยกออกไปก็ถูกสร้างขึ้นมา สิ่งนี้อยู่ในละครด้วย เมื่อสองประเทศรบรากันพวกเขาก็ซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์และก็จะมีการสู้รบระหว่างพวกเขา นี่คือการสู้รบที่สำคัญที่สุดของพวกเขา และชะตากรรมของชัยชนะในละครนั้นเป็นของลูก เป็นสิ่งที่แน่นอน 100% ที่ไม่มีใครสามารถเอาชนะลูกได้ ทุกคนอื่นจะถูกทำลาย ลูกรู้ว่าในโลกใหม่จะเป็นอาณาจักรของลูก และลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลับมาเป็นค่าสำหรับสิ่งนั้น ลูกเคยมีค่า แต่เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีค่า ลูกต้องกลับมาเป็นค่าอีกครั้ง ผู้คนร้องเพลง: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! แต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น นี่คือปา เวลานี้พ่อได้มาแล้ว ท่านได้มาและกำลังเปลี่ยนป้าหนามให้กลายเป็นสวนดอกไม้ นั่นคือโลกของเหล่าเทพ นี่คือนิเวศของปีศาจ ความลับของโลกมนุษย์ทั้งหมดนั้นได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกได้ลิ้มรสชาติของศาสนาของตนเอง ศาสนาของลูกได้อยู่อย่างคดโกง การกระทำทั้งหมดของลูกก็ได้กลายเป็นบาป บาบาก็ได้อธิบายปรัชญาของกรรมที่ลึกซึ้ง กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่บริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นเช่นไรเมื่อวานนี้และลูกได้กลายเป็นอะไรในวันนี้ เป็นสิ่งใกล้ตัวใช่หรือไม่? บาบาสอบว่า: เมื่อวานนี้พ่อเคยทำให้ลูกเป็นเทพ พ่อเคยให้โชคแห่งอาณาจักรกับลูก แล้วทั้งหมดได้ไปสู่ที่ใด? ลูกจดจำได้ไหม? ลูกได้สูญเสียทรัพย์สินสมบัติมากมายในหนทางของบัดดี นี่คือ เรื่องของเมื่อวานนี้ พ่อมาเพื่อวางดินแดนสุขาวดีไว้บนอุ้งมือของลูก ความรู้นี้จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก บาบาก็ได้อธิบายไว้ด้วยเช่นกันว่า: ดวงตาของลูกหลอมลงลูกอย่างมาก ลูกต้องทำให้ดวงตาที่เป็นอาชญากรรมของลูกนั้นมีอารยธรรมด้วยความรู้ อัจจะถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดบันทึกของลูกในไดอารี่ที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก จินอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานเพียงไร? และมีกำไรเพิ่มพูนขึ้นมากเพียงไรจากการจดจำระลึกถึง? มีการขาดทุนใด ๆ ไหม? สติปัญญาของจินไปที่ใดในเวลาของการจดจำระลึกถึง?
2. จดบันทึกการกระทำที่ผิดและการกระทำที่เป็นบาปที่ลูกได้ทำมาในชาติเกิดนี้ ตั้งแต่เมื่อลูกยังเยาว์วัยมาก บอกพ่อถึงทุกสิ่งที่ทำให้สำนึกของลูกกัดกร่อนและเหตุอันเองลูกจึงอยู่อย่างเบาสบาย ลูกต้องไม่ทำกรรมที่เป็นบาปใดอีกต่อไป

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของทาปาเซีย ผู้ที่มั่นคงอยู่บนที่นั่งของสภาพที่สูงส่งด้วยจิตใจและสติปัญญา ทาปาสวีกาพาเซียอยู่เสมอ ขณะนั่งอยู่ ที่นั่งของลูกดวงวิญญาณทาปาสวีกา คือ สภาพที่มั่นคงอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือสภาพของเทวดานางฟ้า การมั่นคงอยู่ในสภาพอันสูงส่งนี้หมายถึงการนั่งอยู่บนที่นั่ง ร่างกายนั่งอยู่บนที่นั่ง แต่ลูกสามารถทำให้จิตใจและสติปัญญานั่งอยู่บนที่นั่งอันสูงส่งนี้ได้ ดวงวิญญาณทาปาสวีกาเหล่านั้นยืนด้วยขาข้างเดียว ขณะที่ลูก ๆ จดจ่ออยู่กับการมีสภาพที่มั่นคง พวกเขาทำหัตถะโยคะ ขณะที่ลูกทำโยคะที่แสนง่ายดาย

คติพจน์: ลูกของพ่อ ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรัก จงเป็นแม่น้ำคงคาแห่งความรักที่เอ่อล้น

*** โอม ซานติ ***